

Hodnocení bakalářské práce

Posudek oponenta práce

Jméno autora: Marie Kunášková
Název práce: Hodnotový svět českých novinářů
Oponent práce: Mgr. Bc. Miloš Zapletal, Ph.D.

Jazyková a stylistická úroveň práce: D
Odborná kvalita práce: D
Formální úroveň práce: D

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

Deklarovaným – a jistě ambiciózním – cílem práce je „zmapovat a zanalyzovat hodnotový svět českých novinářů. Práce se bude zabývat prostředím českých médií v celé jeho komplexnosti a bude analyzovat přístupy novinářů [k čemu?] v seriózních (veřejnoprávních a soukromých) i v dezinformačních médiích.“ (s. [5])

Úvodem autorka představuje základní pojmy a koncepce teorie médií a nastiňuje některé hlavní přístupy k analýze mediální reality. Následuje empirická část, v níž se autorka prostřednictvím kvalitativního výzkumu (formou rozhovorů se sedmi novináři – jeden rozhovor s každým) pokouší analyzovat hodnoty a etické normy vyznávané českými novináři na základě čtyř témat, k nimž se novináři vyjadřují. Těmito tématy jsou: „aktuální situace v ČR, populismus, polarizace společnosti [a] sociální média“.

Výsledkem je zjištění, že stěžejní hodnoty vyznávané respondenty výzkumu, lze heslovitě vyjádřit následovně:

- 1) Demokracie jako základní hodnota, od níž se odvíjejí další hodnoty.
- 2) Novináři by měli přispívat k „udržení demokratického konsenzu v naší zemi a ke zlepšení informovanosti lidí o nepravostech, které se ve společnosti dějí“.
- 3) „Objektivita [novinářů] a odpovědnost za své činy“.
- 4) Politická neutralita – v tom smyslu, že „novinář by v žádném případě neměl být politickým aktivistou [...] a určitě by se neměl snažit společnost nějakým způsobem vychovávat“.
- 5) „Transparentnost a různorodost“.

Hlavní předností práce je skutečnost, že se její autorce podařilo zorganizovat a uskutečnit samotné rozhovory; práce tak přináší některé zajímavé vhledy do myšlení současných českých novinářů.

O vědecké validitě zvolené metody a řešení výzkumu však nejsem přesvědčen, zejm. pokud jde o klíč k výběru respondentů a otázek, o konceptualizaci a operacionalizaci pojmů, o interpretaci empirického materiálu. Zcela též postrádám vztažení výkladu ke koncepci

transkulturality. Práce působí po formální i obsahové stránce poněkud uspěchaným dojmem. Autorka používá hovorové výrazy a obraty, v práci se vyskytují překlepy a stylistické neobratnosti. Této ledabylosti jazykové bohužel odpovídá i ledabylost myšlenková; příznačný je v tomto ohledu např. následující pasus:

„Zde bych vypíchla velmi zajímavý postoj [Petra Švece] a to ten, že jako občan od státu má určitá očekávání. Aktuální situace nám podle něj ukázala, že náš systém má určité mezery a politická reprezentace našeho státu nedokáže sama vyřešit krizovou situaci. Je nutno zdůraznit, že tyto postoje, které zmiňuji, jsou z občanského hlediska. Do novinářské práce své názory promítat nemůže, jak sám uvedl v rozhovoru. Ale na druhou stranu uvádí, že velmi respektuje vládní opatření a pokud je někdo zvolený do nějaké politické funkce, tak k němu chová respekt a úctu.“ (s. 31–32)

Text prozrazuje nedostatečné zvládnutí bibliografické a citační práce (v některých případech autorka uvádí místo vydání, jinde nikoliv; někdy neuvádí ani nakladatelství). V případě některých položek literatury je bibliografický údaj zcela nedostačující.

Výsledné hodnocení:

Datum: 30. 4. 2021

podpis: